

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Til de svenske og norske Frivillige

Citation: Ploug, Carl: "Til de svenske og norske Frivillige", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid72515/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Vegen er for Overmagt
I den Flok tilsidst;
Men af Danmarks Ære
Den haver Intet mist.

Blegnet er saa mangen Kind,
Færre er de Faa;
Men for Danmarks Ære
Vi end er nok at slaa.
Slutter Kreds og staar fast, alle danske Mænd!
Gud, han raader, naar vi fange Sejr igjen.

Til de svenske og norske Frivillige.

Her slaar Bøgen ud sin Skærm
Over Skovstjernens Smil og Konvallernes Duften,
Og en lystig Faglesværn
Med sin skingrende Sang fylder Luften;
Fra den snebedækte Tjørn
Efter Vandreren Daahjorden nysgjerrig titter,
Og af kjønne Pigebørn
Er der fuldt op bag Klampenborgs Gitter:
Nede paa Sandets blanke Spejl
Sagtehg glide de hvide Sejl:
Alting aander Liv og Lyst
Paa den vaarmilde, blomstrende Kyst.

Hist, hvor Jyllands Bakkerad
Stiger trodsende op af de boblende Bølger,
Zitterer ængstligt hvert et Blad,
Og i Røgsky'r Naturen sig dølgør;
Skytsets Torden ruller ført,
Nu en Bombe slaar ned, og et Hus staar i Flamme
Faldnes Dynger slæbes bort,
Gjennem Larmen skær Saaredes Jammer.
Frugten af fittig Bondes Sved
Trampes af fremmed Horde ned;
Der er Nød og Suk og Sorg,
Lige bitter i Hytte og Borg.

Her det var, i denne Lund,
At den tredelte Stamme slog Grenene sammen,
Da i hin Midsommerstund
Først vi mødtes i jublende Gammen:
Da blev uden Svig og Skrømt
Af Nationerne Fostbrødreloftet beseglet,
Da blev Haabets Bæger tømt,
Hvori Mindernes Solglands sig spejled.
Tregang' sig drejed Aarets Rund
Alt siden hin Midsommerstund,
Og nu vorder Løftet løst:
Tankens Vaar følger Gjærningens Høst.

Thi som Dag paa Nordens Fjeld
Dryppet Blodet, der svam over Dannebods Dige,
Og der sprang af haarden Hel
Frem et Folkens Liv uden Lige,
Og der lød et enigt Kor?
„Vi vil hjælpe og frelse den blødende Granden!
„Vi vil holde givet Ord!
„Vi vil krampe og dø med hinanden!“
Hil Eder, Brødre, som drog forud,
Bringende Trøstens og Sejrens Bad!
Hil i Løfløts glade Lund!
Hil i Kampens alvorlige Stand!

1849.

Det var ved Jevndøgustid, de Danske
Dem lysted paany at stride
Og jage de Aadselgribbe hjem,
Som hakked i Slesvigs Side.
Det donner under Ø, det lysner over Sø, mens
Tiderne skride.

Og frem de drog over Mark og Hede,
Og frem over saltu Vej;
Men haard blev Striden og Jagten lang,
Før Solhverv endtes den øj.